World Vision®

Smart Navigator Booklet

หนังสือเพื่อนนำทางปัญญาไว

ฉบับพกพา

ชุดเรื่องเล่าจากผู้นำทาง

ชุดเรื่องเล่าจากผู้นำทาง: ปูทางสู่วิธีที่สร้างสรรค์ในการจัดการกับการค้ามนุษย์และการอพยพที่ไม่ปลอดภัย

หนังสือเพื่อนนำทางปัญญาไว

ลิขสิทธิ์ของมูลนิธิศุภนิมิตสากล 2014
ISBN 978-0-918261-41-0

มูลนิธิศุภนิมิตคือองค์กรคริสเตียนที่มีพันธกิจหลักคือการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษย์ธรรมโดยอุทิศตนทำงานเพื่อเด็ก ครอบครัวและชุมชนเพื่อขจัดความยากไร้และความอยุติธรรม โดยมีศรัทธาแบบคริสเตียนเป็นแรงขับเคลื่อน มูลนิธิศุภนิมิตอุทิศตนทำงานเพื่อผู้ด้อยโอกาสสูงสุดทุกคนไม่ว่าคนเหล่านั้นจะนับถือศาสนา หรือมีเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์และเพศเช่นใดก็ตาม

รับผิดชอบออกแบบปกและรูปเล่มภายในโดย
Inis Communication – www.iniscommunication.com

สารบัญ

การค้ามนุษย์คืออะไร? การย้ายถิ่นฐานคืออะไร? 2

กฎหมายและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ 5

รายการสำหรับตรวจสอบ:การย้ายถิ่นฐานอย่างปลอดภัย 10

แบบจำลองการตัดสินใจ 15

รายการสำหรับตรวจสอบ: การเดินทางอย่างปลอดภัย 16

รายการสำหรับตรวจสอบ: เอกสารสำคัญที่ต้องใช้ 18

รายการสำหรับตรวจสอบ:ความปลอดภัยเมื่อคุณเดินทางไปถึงที่หมาย. . .21

วิธีโทรศัพท์กลับบ้าน 23

หมายเลขโทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน 25

สิ่งที่ควรทำเมื่อคุณถูกค้ามนุษย์ 28

การค้ามนุษย์คืออะไร?
การย้ายถิ่นฐานคืออะไร?

ตามคำนิยามที่ใช้อย่างเป็นสากลที่ปรากฏในมาตราที่ 3 ย่อหน้า (ก) ของพิธีสารปาเลอร์โม การค้ามนุษย์หมายถึง

> การสรรหา การขนส่ง การขนย้าย การให้ที่พักหรือการรับซื้อบุคคล; ที่กระทำโดยการขู่ว่าจะใช้กำลัง หรือโดยการใช้กำลัง หรือการบังคับรูปแบบอื่นๆ การลักพาตัว การคดโกงหรือหลอกลวง การใช้ประโยชน์จากอำนาจหรือจากสถานะที่อ่อนไหวเปราะบาง หรือการจ่ายหรือรับเงินค่าจ้างค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์ในรูปใดก็ตามเพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมของบุคคลหนึ่งที่มีอำนาจเหนือบุคคลอีกคนหนึ่ง โดยการกระทำนี้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ และการแสวงหาประโยชน์ในที่นี้รวมถึงการแสวงหาประโยชน์จากบังคับให้ผู้อื่นค้าประเวณี หรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่นๆ การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การบังคับให้เป็นทาส หรือการปฏิบัติอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกับการบังคับให้เป็นทาสหรือข้ารับใช้ หรือการนำอวัยวะไปจำหน่าย

การค้ามนุษย์มีองค์ประกอบสามประการ ตามที่ปรากฏในตารางข้างล่างนี้

การกระทำ		วิธีการ		จุดประสงค์		
การสรรหา การขนส่ง การขนย้าย การให้ที่พัก การรับซื้อบุคคล	+	การข่มขู่ว่าจะใช้กำลังหรือการใช้กำลัง การบังคับ การลักพาตัว การคดโกง การหลอกลวง การใช้ประโยชน์จากอำนาจหรือจากสถานะที่เปราะบาง การจ่ายเงินค่าจ้างค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์	+	การแสวงหาประโยชน์ อันรวมถึง การบังคับให้ผู้อื่นค้าประเวณี การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การบังคับใช้แรงงาน การบังคับให้เป็นทาสหรือการปฏิบัติอื่นที่คล้ายกัน การนำอวัยวะไปจำหน่าย การแสวงหาประโยชน์ชนิดอื่นๆ	=	**การค้ามนุษย์**

การค้ามนุษย์ คือการใช้กลอุบายหลอกลวงหรือบังคับให้ผู้คนเข้าทำงานที่มีลักษณะเป็นการเอารัดเอาเปรียบหรือแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ โดยผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ไม่อาจหลบหนีจากมาได้โดยง่าย การค้ามนุษย์มักเกี่ยวข้องกับการพาเหยื่อเดินทางจากที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่ ไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง โดย **การบังคับ**หรือ**หลอกลวง** เพื่อที่จะ ใช้ประโยชน์ จากคนเหล่านี้

[1] ที่มา UNODC, "การค้ามนุษย์" http://www.unodc.org2/unodc/en/human-trafcking/what-is-human-trafcking.html?ref=menuside.

• **การบังคับ** เมื่อคนถูกค้ามนุษย์ พวกเขาอาจเป็นเหยื่อของการถูกบังคับในหลายลักษณะ บางคนถูกหลอกด้วยคำโป้ปดมดเท็จว่าพวกเขาจะได้งานที่ดีทำเมื่อเดินทางไปถึง แต่กลับถูกบังคับให้ทำงานอีกชนิดหนึ่งที่ต่างไปแทน บางคนถูกล็อคกุญแจขังไว้ในโรงงานหรือบนเรือและไม่สามารถหลบหนีได้ บางคนถูกข่มขู่ว่านักค้ามนุษย์จะทำสิ่งเลวร้ายกับตัวเขาหรือครอบครัวของเขาหากพวกเขาหลบหนีสิ่งเหล่านี้จัดเป็นตัวอย่างของการบังคับ

• **การหลอกลวง** หมายถึงการกระทำอันเป็นการจงใจปิดบังข้อเท็จจริง หรือนำเสนอข้อเท็จจริงอย่างผิดๆ หรือการกระทำที่ไม่สุจริตต่างๆ

• **การแสวงหาประโยชน์** หมายถึงสถานการณ์ที่คนๆ หนึ่งใช้คนอีกคนหนึ่งโดยทำไปเพื่อหวังผลประโยชน์หรือแสวงหากำไรจากการทำเช่นนั้น เมื่อคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ พวกเขาอาจถูกแสวงหาประโยชน์โดยถูกบังคับให้ทำงานที่พวกเขาไม่อยากทำ หรือถูกบังคับให้ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเพียงเล็กน้อยหรือไม่ได้รับเลย หรือถูกบังคับให้ทำงานบริการทางเพศ หรืออาจถูกผ่าตัดนำอวัยวะภายในไปขาย

การค้ามนุษย์ในเด็กหรือผู้เยาว์: หากเด็กหรือผู้เยาว์ถูกแสวงหาประโยชน์เพื่อใช้เป็นแรงงาน บริการทางเพศ หรือเพื่อนำอวัยวะไปใช้ สิ่งนี้จัดว่าเป็นการค้ามนุษย์ทั้งสิ้น ในการค้ามนุษย์สำหรับเด็ก เด็กไม่จำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่าตนถูกบังคับหรือควบคุมให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพียงแค่มีหลักฐานที่แสดงว่ามีการกระทำโดยบุคคลบางคนที่ทำให้เด็กตกอยู่สถานการณ์ที่พวกเขาถูกแสวงหาประโยชน์ก็เพียงพอแล้วที่จะกล่าวได้ว่าเด็กผู้นั้นถูกค้ามนุษย์

การย้ายถิ่นฐาน หมายถึงการเดินทางเคลื่อนย้ายเพื่อหางานทำ ผู้ย้ายถิ่นฐานหมายถึงบุคคลที่ย้ายถิ่นฐาน

กฎหมายและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

สนธิสัญญาระหว่างประเทศ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก (UNCRC)

ในปี 1989 ผู้นำของประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้รวมตัวกันในนามขององค์กรสหประชาชาติเพื่อจัดทำร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก (CRC) อนุสัญญาฉบับนี้ระบุถึงสิทธิจำนวนหนึ่งที่เยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปีทุกคนจำเป็นต้องได้รับ อนุสัญญาฉบับนี้มีประเทศร่วมลงนามมากกว่าอนุสัญญาฉบับอื่นๆ ทั้งหมด โดยประเทศจีน ไทย กัมพูชา เวียดนาม ลาว และเมียนมาร์ล้วนแต่ได้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้แล้วทั้งสิ้น และเนื่องจากประเทศของคุณได้ร่วมลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว เท่ากับว่าประเทศของคุณได้ตกลงรับปากแล้วว่าเยาวชนที่อาศัยอยู่ในประเทศทุกคนจะต้องได้รับสิทธิต่างๆ ตามที่อนุสัญญาระบุไว้

พิธีสารปาเลอร์โม

พิธีสารปาเลอร์โมคือสนธิสัญญาระหว่างประเทศฉบับสำคัญที่มีจุดประสงค์เพื่อป้องกันและต่อต้านการค้ามนุษย์

---

[2] สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดู http://www.unicef.org/crc/.

[3] มีชื่อเต็มคือ "พิธีสารของสหประชาชาติเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ในเด็กและสตรี (United Nations Protocol to Prevent, Suppress, and Punish the Trafcking in Persons of Women and Children)
สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดู http://www.palermoprotocol.com/general/the-palermo-protocol.

พิธีสารฉบับนี้นิยามการค้ามนุษย์ไว้ว่าคือ

> การสรรหา การขนส่ง การขนย้าย การให้ที่พักหรือการรับซื้อบุคคล; ที่กระทำโดยการขู่ว่าจะใช้กำลัง หรือโดยการใช้กำลัง หรือการบังคับรูปแบบอื่นๆ การลักพาตัว การคดโกงหรือหลอกลวง การใช้ประโยชน์จากอำนาจหรือจากสถานะที่อ่อนไหวเปราะบาง หรือการจ่ายหรือรับเงินค่าจ้างค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์ในรูปใดก็ตามเพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมของบุคคลหนึ่งที่มีอำนาจเหนือบุคคลอีกคนหนึ่ง โดยการกระทำนี้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์

พิธีสารปาเลอร์โมมีนานาประเทศทั่วโลกถึง 155 ประเทศร่วมลงนาม ในบรรดาประเทศเหล่านี้ประกอบด้วย

กัมพูชา	2007
จีน	2010
สปป. ลาว	2003
เมียนมาร์	2004
ไทย	2001
เวียดนาม	2012

กฎหมายภายในประเทศ ที่มุ่งต่อต้านและปราบปรามการค้ามนุษย์

การค้ามนุษย์ถูกจัดให้เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายในประเทศกัมพูชา จีน สปป. ลาว พม่า ไทย และเวียดนาม ซึ่งประเทศเหล่านี้ล้วนเป็นประเทศจุดหมายปลายทางสำหรับผู้ย้ายถิ่นฐาน

กัมพูชา

กฎหมายของกัมพูชาระบุว่า เด็กหมายถึงบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีที่อาศัยอยู่ในประเทศกัมพูชา

การค้ามนุษย์จัดเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ (ปี 2008) ของกัมพูชา กฎหมายฉบับนี้ปกป้องทั้งชายและหญิงจากการค้ามนุษย์ในประเทศกัมพูชา การข่มขืนถือเป็นความผิดทางอาญา

สาธารณรัฐประชาชนจีน

กฎหมายอาญาของประเทศจีนไม่ได้ให้คำนิยามที่เฉพาะเจาะจงไว้ว่าผู้เยาว์หมายถึงใคร มีกฎหมายบางฉบับที่อธิบายว่า ผู้เยาว์คือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี แต่ยังไม่ชัดเจนว่าในกรณีของการค้ามนุษย์จะถือแบบเดียวกันนี้ด้วยหรือไม่

การค้ามนุษย์จัดเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่งตามกฎหมายอาญาของจีน แต่กฎหมายนี้ครอบคลุมเฉพาะการค้ามนุษย์ในสตรีและเด็ก เท่านั้น แต่ไม่รวมถึงการค้ามนุษย์ในบุรุษ (มาตราที่ 240,241,262)

มาตรา 244 ห้ามไม่ให้กระทำการอันเป็นการบังคับให้ลูกจ้างต้องทำงานให้แก่นายจ้างโดยใช้วิธีจำกัดเสรีภาพของลูกจ้าง

มาตรา 358 และ 359 ห้ามไม่ให้กระทำอันเป็นการบังคับให้ผู้อื่นค้าประเวณี
มาตรา 236 บัญญัติให้การข่มขืนเป็นอาชญากรรม
มาตรา 416 บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่สตรีและเด็กที่ถูกลักพาตัว

สปป.ลาว

ในส่วนที่พูดถึงการค้ามนุษย์ ประมวลกฎหมายอาญาของสปป. ลาวนิยามว่าผู้เยาว์คือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ประมวลกฎหมายอาญาของสปป. ลาว (ปี 2005) บัญญัติว่าการ ค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง (มาตรา 134)

กฎหมายว่าด้วยการพัฒนาและการปกป้องคุ้มครองสตรีของสปป.ลาว (2004) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา 24 บัญญัติห้ามการค้ามนุษย์ในสตรีและเด็ก

เมียนมาร์

ในส่วนที่พูดถึงการค้ามนุษย์ กฎหมายต่อต้านการค้ามนุษย์ (2005) ของเมียนมาร์ระบุว่าเด็กหมายถึงบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ประมวลกฎหมายอาญาของประเทศพม่า มาตรา 375 และ 356 บัญญัติว่าการข่มขืนเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง

[4] กฎหมายนี้แยกระหว่าง เด็ก(อายุต่ำกว่า 16 ปี) และเยาวชน (อายุ 16-18ปี) แต่ในกรณีของการค้ามนุษย์บุคคลใดที่อายุต่ำกว่า 18 ปีจะถือเป็นผู้เยาว์

ไทย

กฎหมายต่อต้านการค้ามนุษย์ (ปี 2008) มาตรา 4 ระบุว่าเด็ก หมายถึงบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี
ส่วนมาตรา 4 และ 6 ของกฎหมายฉบับนี้บัญญัติว่าการค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง

เวียดนาม

กฎหมายว่าด้วยการปกป้องคุ้มครอง การดูแลและให้การศึกษาแก่เด็ก (ปี 2004) ระบุว่าเด็กหมายถึงบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ส่วนประมวลกฎหมายอาญาของประเทศเวียดนาม (ปี 1999) ไม่ได้ระบุว่าเด็กหมายถึงผู้มีอายุเท่าใด

ประมวลกฎหมายอาญาของเวียดนามบัญญัติให้การค้ามนุษย์ในสตรีและเด็ก (ไม่รวมบุรุษ) เป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง (มาตรา 119 และ 120)

เวียดนามมีกฎหมายต่อต้านการค้ามนุษย์ฉบับใหม่ที่เพิ่งถูกนำมาใช้ในปี 2011 และมีผลบังคับใช้ในเดือนมกราคม ปี 2012 กฎหมายนี้บัญญัติให้การค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง และรัฐบาลได้เริ่มดำเนินการเพื่อนำกฎหมายฉบับนี้ไปบังคับใช้แล้ว

การข่มขืนถือเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา 111-15)

รายการสำหรับใช้ตรวจสอบ: การย้ายถิ่นฐานอย่างปลอดภัย

ขอให้คุณตอบคำถามต่อไปนี้เมื่อคุณเริ่มพูดถึงการเดินทางออกจากชุมชนที่คุณใช้ชีวิตอยู่เพื่อหางานที่ดีทำ คุณควรหารือกับครอบครัวของคุณเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้

ข้อมูลเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางที่คุณจะเดินทางไป

รายการที่ต้องตรวจสอบ	ใช่	ไม่ใช่
คุณรู้หรือไม่ว่าคุณกำลังจะเดินทางไปที่ใด? หากคำตอบคือ ใช่ ขอให้คุณเขียนชื่อเมืองที่คุณจะลงในช่องว่างด้านล่างนี้		
คุณรู้จักใครที่อาศัยอยู่ในเมืองที่คุณกำลังจะเดินทางไปหรือไม่?		
คุณมีหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อบุคคลนั้นได้หรือไม่?		
คุณสามารถโทรศัพท์หาบุคคลผู้นั้นเพื่อวางแผนนัดพบกับเขา/เธอเมื่อคุณเดินทางไปถึงยังที่หมายแล้วหรือไม่?		

ข้อมูลเกี่ยวกับงานที่คุณจะทำ

รายการที่ต้องตรวจสอบ	ใช่	ไม่ใช่
คุณรู้หรือไม่ว่าคุณจะเดินทางกลับประเทศบ้านเกิดของคุณได้ด้วยวิธีใดหลังจากที่ทำงานเสร็จแล้ว?		
ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการเดินทางกลับประเทศของคุณคิดเป็นจำนวนเท่าใด โปรดเขียนตัวเลขลงในช่องว่างด้านล่างนี้		
ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพของคุณเมื่อคุณเดินทางไปถึงสถานที่ดังกล่าวและยังหางานทำไม่ได้ในช่วงแรกคิดเป็นจำนวนเท่าใด? โปรดเขียนตัวเลขลงในช่องว่างด้านล่างนี้		
คุณมีเงินพอที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสถานที่แห่งนั้นช่วงหนึ่งเมื่อไปถึงแล้วแต่ยังไม่มีงานทำ และสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับบ้านหรือไม่? (ขอให้คุณนึกไว้เสมอว่า การกู้ยืมเงินจากผู้ที่หางานให้คุณหรือจากนายจ้างของคุณเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าเดินทาง หรือการกู้หนี้ยืมสินเพื่อจ่ายเป็นค่ามัดจำให้แก่ผู้ที่หางานให้คุณนั้นเป็นสิ่งที่อันตรายมาก อาจเป็นอันตรายต่อตัวคุณเองอย่างยิ่งที่จะเดินทางไปทำงานยังที่แห่งใหม่โดยที่คุณติดหนี้นายจ้างหรือผู้ที่หางานให้คุณทำอยู่)		
คุณมีเพื่อนคนอื่นๆ ร่วมเดินทางไปด้วยหรือไม่?		

ข้อมูลเกี่ยวกับงานที่คุณจะทำ

รายการที่ต้องตรวจสอบ	ใช่	ไม่ใช่
คุณรู้จักใครบางคนที่เคยได้งานทำโดยผ่านบุคคลผู้นี้หรือ ผู้สรรหางานรายนี้หรือไม่?		
คนที่คุณรู้จักนั้นเมื่อได้งานทำจากบุคคลผู้นี้แล้วได้เดินทาง กลับมาเยี่ยมบ้านบ้างหรือไม่?		
คนที่คุณรู้จักคนนั้นได้โทรศัพท์กลับมาหาครอบครัวของเขา/เธอบ้างหรือไม่?		
งานที่คุณจะไปทำนี้ฟังดูเหมือนงานอื่นๆ ที่คุณเคยได้ยินมาหรือไม่?		
งานที่คุณจะไปทำนี้จ่ายเงินเดือนให้คุณเป็นจำนวนเท่ากับงานที่ต้องย้ายถิ่นฐานชนิดอื่นๆ ที่คุณเคยได้ยินมาหรือไม่? (หากงานนี้สัญญาว่าจะให้เงินเดือนที่สูงจนไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นจริงได้ คุณอาจกำลังถูกหลอกลวง)		
บุคคลที่ดูแลจัดการให้คุณได้ทำงานนี้บอกคุณถึงชื่อของบริษัทที่คุณจะไปทำงานให้หรือไม่? ขอให้คุณเขียนชื่อของบริษัทดังกล่าวลงในช่องว่างด้านล่างนี้.		
บุคคลผู้นี้สามารถบอกที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของบริษัทที่คุณจะไปทำงานให้คุณทราบหรือไม่? ขอให้คุณเขียนหมายเลขโทรศัพท์ลงในช่องว่างด้านล่างนี้		

รายการที่ต้องตรวจสอบ	ใช่	ไม่ใช่
บุคคลผู้นี้สามารถบอกที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของบริษัทที่คุณจะไปทำงานให้คุณทราบหรือไม่? ขอให้คุณเขียนหมายเลขโทรศัพท์ลงในช่องว่างด้านล่างนี้		
คุณค้นชื่อและที่อยู่ของบริษัทแห่งนี้พบทางอินเตอร์เน็ทหรือไม่?		
คุณมีสัญญาจ้างงานหรือไม่?		
หากคุณไม่มีสัญญาจ้างงาน คุณตกลงเกี่ยวกับเงื่อนไขต่างๆ ในการทำงานของคุณกับนายจ้างด้วยวิธีใด?		
คุณสามารถอ่านและทำความเข้าใจกับสัญญาว่าจ้างได้ครบทั้งฉบับหรือไม่?		
คุณตกลงยินยอมตามเงื่อนไขทั้งหมดที่เขียนไว้ในสัญญาฉบับดังกล่าวหรือไม่?		

ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารที่ต้องมีในเบื้องต้น

รายการที่ต้องตรวจสอบ	ใช่	ไม่ใช่
หากคุณกำลังจะเดินทางไปต่างประเทศ คุณมีหนังสือเดินทางและวีซ่าสำหรับทำงานในประเทศนั้นหรือไม่?		

ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่คุณสามารถติดต่อได้

รายการที่ต้องตรวจสอบ	ใช่	ไม่ใช่
คุณจะนำโทรศัพท์มือถือติดตัวไปด้วยเพื่อให้สามารถติดต่อกับครอบครัวของคุณได้เมื่อคุณอยู่ในที่ห่างไกลหรือไม่?		
คุณรู้จักองค์กรหรือบุคคลใดที่คุณสามารถติดต่อได้เมื่ออยู่ในเมือง/ประเทศอื่น เพื่อขอความช่วยเหลือและเพื่อให้ความปลอดภัยแก่คุณ หากเกิดบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ดีขึ้นแก่คุณหรือไม่?		

เขียนความคิดเห็นของคุณเพิ่มเติมในช่องว่างด้านล่าง
(ยกตัวอย่างที่มาจากประเทศของคุณ)

(ยิ่งคำตอบของคุณคือใช่มากเท่าใดสำหรับคำถามข้างต้น แสดงว่าแผนการเดินทางไปหางานทำของคุณยิ่งมีความปลอดภัยมากขึ้นเท่านั้น)

ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่คุณสามารถติดต่อได้

รายการสำหรับตรวจสอบ: การเดินทางอย่างปลอดภัย

กาเครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่คุณได้ทำแล้ว

- ค้นหาทางเลือกชนิดต่างๆ สำหรับการย้ายถิ่นฐานแบบมีเอกสารถูกต้อง วิธีการนี้จะช่วยให้คุณปลอดภัยมากกว่า
- ก่อนที่คุณจะออกเดินทาง กรอกข้อมูลในรายการสำหรับตรวจสอบการเดินทางอย่างปลอดภัยและเอกสารสำคัญที่ต้องใช้
- ก่อนที่คุณจะออกเดินทาง จดจำหมายเลขโทรศัพท์ที่คุณจะโทกลับมาหาครอบครัวของคุณหลังจากไปถึงประเทศที่หมายแล้วให้ขึ้นใจ
- ถ่ายสำเนาเอกสารสำคัญๆ ของคุณทิ้งไว้ให้แก่บุคคลที่คุณไว้ใจได้ที่บ้าน (เพื่อที่หากคุณเกิดประสบปัญหาหรือทำเอกสารหายครอบครัวของคุณจะได้สามารถช่วยเหลือคุณได้)
- ถ่ายสำเนาเอกสารสำคัญๆ ของคุณเก็บไว้อีกชุดหนึ่งและนำติดตัวไปด้วยโดยเก็บไว้ในอีกที่หนึ่งต่างหากจากเอกสารฉบับจริง
- พกเงินสดติดตัวไปจำนวนหนึ่งที่เพียงพอสำหรับใช้ชีวิตอยู่ในที่แห่งใหม่ขณะยังไม่มีงานทำ และเผื่อสำหรับใช้เดินทางกลับบ้าน
- เก็บหนังสือเพื่อนนำทางปัญญาไว (Smart Navigator Booklet) เอกสารต่างๆ และเงินสดของคุณไว้ในที่มิดชิดและปลอดภัยในเสื้อผ้าที่คุณสวมใส่

สิ่งที่ต้องจำ:

เดินทางไปด้วยกันเป็นกลุ่มกับผู้ย้ายถิ่นฐานคนอื่นๆ (เพราะการหลอกลวงคนหลายคนพร้อมๆ กันทำได้ยากกว่า และการเดินทางเป็นกลุ่มหมายความว่าคุณจะมีเพื่อนที่สามารถขอความช่วยเหลือได้หากเกิดเรื่องไม่ดีขึ้น)

ระแวดระวังคนแปลกหน้า (พวกเขาอาจเป็นนักค้ามนุษย์)

หากคนบางคนพยายามกดดันคุณด้วยวิธีการต่างๆ ให้คุณมอบเอกสารสำคัญของคุณแก่เขา จงขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมทางคนอื่นๆ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ

อย่าตามไปกับคนแปลกหน้าที่คุณพบที่สถานีรถไฟหรือรถประจำทาง

พยายามหลีกเลี่ยงไม่ขึ้นรถยนต์ส่วนตัวหรือรถประจำทางขนาดเล็กไปกับผู้ใดทั้งสิ้น

รายการสำหรับตรวจสอบ: เอกสารสำคัญที่ต้องใช้

รายการด้านล่างนี้ระบุถึงหมายเลขโทรศัพท์และเอกสารที่คุณต้องถือติดตัวไปด้วยเมื่อคุณย้ายถิ่นฐาน

เตรียมถ่ายสำเนาเอกสารสำคัญ ๆ ของคุณแต่ละชิ้นไว้อย่างละ 2 ฉบับ ทิ้งสำเนาชุดหนึ่งไว้กับครอบครัวของคุณ และถืออีกชุดหนึ่งติดตัวไปด้วย โดยเก็บเอกสารฉบับสำเนาไว้ในอีกที่หนึ่งต่างหากจากที่ที่คุณเก็บเอกสารฉบับจริง เพื่อที่หาก เอกสารฉบับจริงเกิดสูญหายหรือถูกทำลาย คุณยังจะมีสำเนาเอกสารอีกชุดหนึ่งไว้สำหรับแสดงแก่เจ้าหน้าที่ได้

หมายเลขโทรศัพท์หรือเอกสารที่คุณจำเป็นต้องมีจดหมายเลขโทรศัพท์หรือที่อยู่ต่อไปนี้เมื่อคุณได้มาไว้ในที่ว่างด้านล่าง

หมายเลขโทรศัพท์สำหรับติดต่อครอบครัวของคุณ

หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลที่เคยทำงานนั้นมาก่อนหรือกำลังทำอยู่

หมายเลขโทรศัพท์ของใครบางคนที่คุณรู้จักที่อาศัยอยู่ในสถานที่ที่คุณกำลังจะเดินทางไป

หมายเลขโทรศัพท์ของสายด่วนช่วยเหลือฉุกเฉิน/องค์กรพัฒนาเอกชนในสถานที่ที่คุณกำลังจะเดินทางไป ในกรณีที่คุณต้องการความช่วยเหลือ

หมายเลขโทรศัพท์ของตำรวจ

ชื่อและที่อยู่ของสถานที่ทำงานของคุณ

ชื่อและที่อยู่ของสถานทูตของประเทศคุณในประเทศที่หมายของคุณ

ชื่อและที่อยู่ขององค์กรพัฒนาเอกชน เช่น ศุภนิมิต ในประเทศที่หมายของคุณ

รายการที่ต้องตรวจสอบ: คุณมีเอกสารเหล่านี้หรือไม่?	ใช่	ไม่ใช่
หนังสือเดินทาง (หากคุณกำลังจะเดินทางไปต่างประเทศ)		
สำเนาหนังสือเดินทางของคุณ (เก็บหนังสือเดินทางฉบับจริงของคุณไว้เสมอ และให้เฉพาะสำเนาหนังสือเดินทางแก่ผู้อื่นเท่านั้น)		
วีซ่าของประเทศที่หมายของคุณ (หากคุณกำลังจะเดินทางไปต่างประเทศ)		
สำเนาวีซ่าของคุณ		
สำเนาสัญญาจ้างงานของคุณ		
ควรนำโทรศัพท์มือถือติดตัวไปด้วยหากเป็นไปได้ (คุณสามารถซื้อบัตรซิมใหม่ได้เมื่อคุณไปถึงประเทศที่หมายแล้ว)		
เงินสดติดตัวจำนวนมากพอสำหรับจ่ายเป็นค่าตั๋วเดินทางกลับบ้านหากคุณเกิดประสบปัญหา		

เขียนความคิดเห็นของคุณเพิ่มเติมในช่องว่างด้านล่างนี้

_____

_____

_____

_____

ยิ่งคุณมีสิ่งที่เขียนไว้ในรายการข้างบนนี้หลายรายการ คุณก็จะยิ่งปลอดภัยมากขึ้น

ความปลอดภัยเมื่อคุณเดินทางไปถึงที่หมาย

กาเครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่คุณได้ทำแล้ว

ทันทีที่คุณไปถึง ให้สอบถามชื่อเมืองและสถานที่ใกล้เคียงในละแวกที่คุณอยู่นั้น และศึกษาว่าคุณจะอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าคุณกำลังอยู่ในสถานที่ใดได้อย่างไร (สิ่งนี้จะช่วยให้คุณสามารถอธิบายสถานที่ที่คุณอยู่ได้หากเกิดปัญหาขึ้น)

โทรศัพท์หาครอบครัวของคุณทันทีที่คุณเดินทางไปถึง หนังสือเพื่อนนำทางปัญญาไว (Smart Navigator Booklet) จะอธิบายแก่คุณถึงวิธีในการโทรศัพท์กลับบ้าน) บอกครอบครัวของคุณว่าคุณอาศัยอยู่ในสถานที่ใดในตอนนั้น และหากเป็นไปได้ คุณควรให้หมายเลขโทรศัพท์ของเพื่อนคนหนึ่งของคุณไว้แก่ พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะสามารถโทรศัพท์หาคุณได้

โทรศัพท์หาผู้ปกครองของคุณอย่างสม่ำเสมอ เป็นการดีที่คุณจะนัดแนะกับผู้ปกครองของคุณว่าจะคุณโทรศัพท์หากพวกเขาในวันและเวลาที่แน่นอนวันใดวันหนึ่งของทุกสัปดาห์ เพื่อที่ว่าหากว่าคุณหายไปและไม่โทรศัพท์หาพวกเขา พวกเขาจะรู้ได้ว่าเกิดบางสิ่งที่ไม่ดีขึ้นกับคุณ เล่าให้ผู้ปกครองของคุณฟังหากคุณคิดว่าคุณกำลังประสบปัญหา บอกให้ผู้ปกครองของคุณฟังว่าปัญหานั้นคืออะไร

เดินทางไปเยี่ยมดูสถานที่ที่คุณกำลังจะไปทำงาน ประเมินและตัดสินใจว่าสภาพการทำงานเป็นที่ยอมรับได้สำหรับคุณหรือไม่

หมั่นติดต่อกับผู้ย้ายถิ่นฐานคนอื่นๆ ที่ร่วมเดินทางมากับคุณ สร้างความสัมพันธ์แบบเครือข่ายกับเพื่อนที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกันกับคุณ แต่จดจำไว้ด้วยว่า คนหลายคนถูกค้ามนุษย์โดยคนรู้จักของพวกเขาเอง

เดินดูละแวกพื้นที่ที่คุณอาศัยอยู่ให้ทั่ว ศึกษาที่ตั้งของสถานีตำรวจและสถานีรถประจำทาง

สอบถามว่ามีศูนย์บริการชุมชนหรือองค์กรพัฒนาเอกชนตั้งอยู่ในละแวกพื้นที่หรือไม่ที่ให้บริการแก่ผู้ย้ายถิ่นฐาน หรือสถานที่ที่ผู้ย้ายถิ่นฐานสามารถมาพบปะกัน และแวะไปทำความรู้จักกับสถานที่เหล่านั้น

หากคุณตัดสินใจที่จะส่งเงินกลับบ้าน สอบถามเพื่อนของคุณว่ามีวิธีใดที่ใช้ส่งเงินทางไกลได้อย่างน่าเชื่อถือ อย่าส่งเงินโดยใส่ในซองจดหมายเพราะเงินของคุณอาจถูกขโมยได้

วิธีโทรศัพท์กลับบ้าน

หากคุณมีโทรศัพท์มือถือ คุณควรนำติดตัวไปด้วยเมื่อคุณย้ายถิ่นฐาน อย่างไรก็ตาม บัตรซิมที่คุณนำมาด้วยจากประเทศของคุณจะไม่สามารถนำไปใช้งานในต่างประเทศได้ แต่โดยทั่วไปคุณสามารถซื้อบัตรซิมใหม่ที่เป็นแบบชำระเงินล่วงหน้าเพื่อใส่ในมือถือของคุณได้เมื่อคุณเดินทางไปถึงต่างประเทศแล้ว

หากคุณไม่มีโทรศัพท์มือถือ ประเทศที่หมายหลายแห่ง เช่น ประเทศไทยหรือมาเลยเซีย ต่างมีร้านอินเตอร์เน็ทที่คุณสามารถจ่ายเงินเช่าโทรศัพท์เพื่อโทรกลับบ้านได้

ในการโทรศัพท์กลับไปยังประเทศของคุณ สิ่งที่ต้องทำคือ:

กดหมายเลข: 001
จากนั้นตามด้วย: รหัสประเทศของคุณ
จากนั้นตามด้วย: หมายเลขโทรศัพท์ในประเทศของคุณ โดยตัดตัวเลข 0 ตัวแรกออก

001 + รหัสประเทศ + (ตัดเลข 0) + เลขหมาย

รหัสประเทศต่างๆ

กัมพูชา: 855
ลาว: 856
ไทย: 66
จีน: 86
เวียดนาม: 84
พม่า: 95

(สำหรับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานระดับชาติของศุภนิมิต โปรดจดรหัสประเทศของประเทศทั้งหมดนี้ไว้ แต่เขียนแถบสีเฉพาะรหัสประเทศของประเทศของคุณเท่านั้น)

ยกตัวอย่างเช่น: **หากหมายเลขโทรศัพท์ของคุณในประเทศกัมพูชา** คือ 012 820 544 เมื่อคุณต้องการโทรจากประเทศไทย

กดหมายเลข: 001 855 12 820 544

ยกตัวอย่างเช่น: **หากหมายเลขโทรศัพท์ของคุณในประเทศเวียดนาม** คือ 018 442211 เมื่อคุณต้องการโทรจากประเทศไทย

กดหมายเลข: 001 84 18 442211

หมายเลขโทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน

กัมพูชา

พนมเปญ	001 (05) 17 276 222
พระตะบอง	001 (05) 17 256 222
บันเตีย เมียนเจย	001 (05) 260 222
เสียมเรียบ	001 (05) 17 258 222
กำปงธม	001 (05) 17 254 222
กำปงชนัง	001 (05) 17 326 222

จีน

青少年维权	สายด่วนสำหรับวัยรุ่น	001 (86) 12355
妇女维权	สายด่วนสำหรับสตรี	001 (86) 12338
劳动维权	สายด่วนด้านสิทธิแรงงาน	001 (86) 12333
市长热线	สายด่วนต่อถึงนายกเทศมนตรี	001 (86) 12345
报警热线	สายด่วนตำรวจ	001 (86) 110

กระทรวงมหาดไทยของจีนให้บริการที่พักพิงฉุกเฉินในทั่วประเทศจีน ซึ่งผู้ย้ายถิ่นฐานสามารถขอรับความช่วยเหลือได้

เวียดนาม

หมายเลขโทรศัพท์สามหมายเลขด้านล่างนี้เป็นหมายเลขที่ผู้ย้ายถิ่นฐานสามารถใช้โทรเพื่อขอรับความช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉินได้

สายด่วนต่อต้านการค้ามนุษย์: 001 (84) 1 800 1567

ศูนย์ทรัพยากรสำหรับบุคคลผู้ย้ายถิ่นฐาน (MRC): 001 (84) 3936 6633

แผนกสืบสวนคดีอาชญากรรม (MPS): 001 (84) 694 4037

ลาว

001 (856) 20548

เมียนมาร์

หมายเลขสายด่วนสำหรับผู้ประสบภัยจากการค้ามนุษย์ในประเทศพม่า ได้แก่ หมายเลข

001 (95)-67-412555

001 (95)-67-412666

001 (95)-949-555666

001 (95)-949-555777

001 (95)-949-555888

001 (95)-949-555999

องค์กร UNIAP, UNICEF, IOM, Save the Children, ศุภนิมิต และ AFXB ล้วนมีโครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ทั้งสิ้น

ไทย

ในประเทศไทย ผู้ย้ายถิ่นฐานสามารถโทรศัพท์ไปยังหมายเลข **1300** เพื่อขอความช่วยเหลือ ในบางจังหวัด สายด่วนหมายเลขนี้ยังมีล่ามที่พูดภาษาของประเทศเพื่อนบ้านคอยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารด้วย

หมายเลข 1191 คือสายด่วนตำรวจปราบปรามการค้ามนุษย์

หมายเลข 1417 คือสายด่วนให้คำปรึกษาสำหรับวัยรุ่น

สิ่งที่ควรทำเมื่อคุณถูกค้ามนุษย์

- หากคุณถูกนักค้ามนุษย์พาตัวจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่ง คุณควรพยายามสอดส่ายสายตามองหาสัญญาณหรือเครื่องแสดงที่หมายต่างๆ พยายามคิดให้ออกว่าคุณกำลังอยู่ในสถานที่ใด มองหาสถานีรถไฟ หมายเลขถนนบนทางหลวง ชื่อเมือง หรืออาคารที่โดดเด่นและมีความสำคัญ จดจำรายละเอียดต่างๆ ไว้ เพื่อที่เมื่อคุณหาทางเข้าถึงโทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือได้แล้ว คุณจะสามารถบอกผู้รับสายได้ว่าคุณกำลังอยู่ในสถานที่ใด
- หากคุณถูกบังคับให้ทำงานหนึ่งโดยคุณไม่เต็มใจ เช่น งานในซ่องหรือในโรงงาน หาทางรู้ให้ได้ว่าสถานที่ที่คุณถูกกักตัวไว้นั้นคือที่ใด และหากสามารถทำได้โดยไม่มีอันตราย คุณควรพูดคุยกับคนรอบๆ ตัวคุณเผื่อว่าพวกเขาจะรู้ว่าคุณถูกขังไว้ในสถานที่ใด
- จดจำหน้าตาของนักค้ามนุษย์ไว้
- ถ้าคุณคิดว่าตนเองตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์แล้ว คุณควรวางแผนให้ดีก่อนลงมือทำการใดๆ อย่าให้นักค้ามนุษย์รู้ว่าคุณคิดว่าคุณกำลังถูกค้ามนุษย์ เล่นตามเกมของเขา/เธอไปก่อน ขณะเดียวกันก็คอยมองหาหนทางที่จะหลบหนี
- หากคุณถูกค้ามนุษย์เพื่อบังคับให้ขายบริการทางเพศ คุณจงพยายามโน้มน้าวให้ชายที่เป็นลูกค้าของคุณใช้ถุงยางอนามัย
- โทรศัพท์ขอความช่วยเหลือตามหมายเลขโทรศัพท์ที่เขียนไว้ในสมุดเพื่อนนำทางปัญญาไวฉบับพกพาของคุณ
- หากคุณตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และถูกให้ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง และนายจ้างบอกแก่คุณว่าหากคุณทำงานกับเขา/เธอครบหนึ่งหรือสองปี คุณจะได้รับเงินเดือนก้อนใหญ่ จงอย่าเชื่อนายจ้างของคุณ นักค้ามนุษย์มักใช้วิธีนี้เพื่อหลอกลวงผู้ย้ายถิ่นฐาน และที่สุดแล้วผู้ย้ายถิ่นฐานก็จะต้องทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อยโดยไม่ได้รับค่าจ้างเลย

ศุภนิมิตสากล
สำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออก

ศูนย์ฝึกอบรมมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย ชั้น 6
(World Vision Foundation of Thailand, Training Center 6th Floor)
809 ซอยศุภนิมิต ถนนประชาอุทิศ แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง
กรุงเทพฯ 10310 ประเทศไทย
สำนักงาน: +66-2 022 9200 ถึง 2
โทรสาร: +66-2 022 9203 ถึง 5

http://www.wvi.org/asiapacic